

prima instanță: M. Avornic,
instanța de apel: L. Bulgac, N. Craiu, M. Guzun

Î N C H E I E R E

19 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Nicolae Clima

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Severin Lilian și Tulcinscaia Tatiana,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Severin Lilian și Tulcinscaia Tatiana către Guja Tamara privind încălcarea dreptului de vecinătate și obligarea ajustării construcției,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Severin Lilian și s-a menținut hotărârea judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 05 aprilie 2012, prin care acțiunea înaintată de Severin Lilian și Tulcinscaia Tatiana a fost respinsă ca nefondată,

c o n s t a t ă

La 13 iulie 2011 Severin Lilian și Tulcinscaia Tatiana au depus cerere de chemare în judecată către Guja Tamara privind încălcarea dreptului de vecinătate.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat, că sunt proprietarii imobilului amplasat în mun. Chișinău, str. 31 august 1989, 37 ap. 1 și ap. 2 și coproprietarii terenului aferent construcției.

Indică reclamanții că Guja Tamara este proprietara apartamentului cu numărul 4, din str. 31 august 1989, nr. 35, mun. Chișinău.

Precizează reclamanții că unul din pereții acestui apartament, este în curtea apartamentelor lor cu numărul 37 și în momentul procurării de către Guja Tamara a apartamentului nr. 4 peretele în cauză nu a avut ferestre timp de 130 ani.

Menționează Severin Lilian și Tulcinscaia Tatiana că recent Guja Tamara a început lucrări de reconstrucție a imobilului litigios, precizând, că în realitate apartamentul a fost demolat, în locul său s-a început construcția unei noi case și în peretele care dă în curtea lor au fost montate ferestre.

Consideră reclamanții că ferestrele construite de către Guja Tamara în acest perete, care se află nemijlocit pe hotarul terenului lor, le afectează direct propriile interese.

Din cauza acestora, ei nu vor avea posibilitate să edifice propriul garaj și nu vor putea zidi un gard, la distanțe minime de pereții locuinței pârteii.

Totodată ei consideră, că vor fi frustrați de situația că în permanență sunt privați de către Guja Tamara de la ferestrele date.

Consideră că situația creată le va afecta inclusiv și respectarea dreptului la viață privată și de familie, garantat de art. 8 CEDO din 04.11.1950 care dispune că, orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale.

Indică că, în scopul soluționării amiabile a litigiului, i-au transmis Tatiane Guja o notificare, care a rămas fără răspuns și satisfacere.

În temeiul art.377-379, 389 Cod civil al RM, solicită Severin Lilian și Tulcinscaia Tatiana obligarea pârteii Guja Tamara să astupe ferestrele din peretele care dă în curtea apartamentelor lor cu numărul 37.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamanții au depus o cerere suplimentară, prin care au solicitat obligarea Tatiana Guja să ajusteze construcția care-i aparține cu drept de proprietate amplasată pe str. 31 august 1989, nr.35, ap.4, mun. Chișinău la condițiile proiectului de execuție și la normele în construcții, inclusiv prin demolare.

În motivarea acestor cerințe au invocat, că pârâta execută lucrările cu abateri de la proiect, precum că a edificat și al treilea nivel. În plus, în proiectul de execuție lipsește fațada construcției care se mărginește cu terenul lor.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 aprilie 2012, acțiunea a fost respinsă ca fiind nefondată.

Totodată, instanța a dispus anularea interdicției pentru instalarea ferestrelor la construcția amplasată pe str. 31 august 1989, nr.35, ap.4, mun. Chișinău, pe peretele care iese în curtea apartamentelor cu numărul 37, care aparține cu drept de proprietate pârteii Guja Tamara, aplicată în baza încheierii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 august 2011, după devenirea definitivă a hotărârii.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 14 mai 2012 Severin Lilian a depus apel, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2014, cererea de apel înaintată de către Severin Lilian a fost respinsă și s-a menținut hotărârea judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 aprilie 2012, prin care acțiunea înaintată de către Severin Lilian și Tulcinscaia Tatiana către Guja Tamara privind încălcarea dreptului de vecinătate și obligarea ajustării construcției, a fost respinsă ca nefondată.

La data de 17 aprilie 2014, Severin Lilian a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel din 28 ianuarie 2014 și emiterea unei decizii cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, Severin Lilian a invocat că consideră decizia instanței de apel ilegală, neîntemeiată și care urmează a fi casată.

În special, invocă că instanța de apel eronat a aplicat normele de drept material și procedural.

De asemenea recurentul indică că în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel i-a fost lezat dreptul la un proces echitabil, deoarece nu a avut posibilitatea de a

se expune asupra apelului și asupra tuturor circumstanțelor cauzei.

Menționează recurentul că instanța de apel contrar prevederilor art. 379 alin. (1) Cod Civil al RM, eronat a concluzionat că nu există atentare inadmisibilă asupra terenului vecinului dacă nu există abateri de la certificatul de urbanism, autorizația de construcție și documentația de proiect la ridicarea și exploatarea construcției.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și

procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează că potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 433 din Codul de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și având în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Severin Lilian, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, art.433 lit. a) CPC, art.440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de Severin Lilian, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Clima